

De ret talrige Vædringsforslag skal jeg udtale mig om, de ere af meget forskellig Betydning, og jeg skal skænte dem Omtale nogenlunde i Forhold dertil. — Det første Forslag er stillet af et Mindretal, og det ærede Medlem, som motiverede det, tillagde det megen Betydning. Saaledes som Lovforslaget er affattet, er Bestemmelsen den, at Husdyr, som ere angrebne af smittom Sygdom, maa ikke tages under Behandling af andre end eksaminerede Dyrlæger, med andre Ord: ikke af Kvaalsalvere. Det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at man her vil forbyde vedkommende Gjer selv at behandle et sygt Dyr eller undlade at lade det behandle. Bestemmelsen gaar i Virkeligheden ud paa, at naar en Gjer skal ty til fremmed Hjælp, skal han kalde paa en eksamineret, autoriseret Dyrlæge. Hvis det ærede Medlem vil have denne Bestemmelse omredigeret saaledes, at der staaar, at andre ikke maa tages end eksaminerede Dyrlæger, saa bliver Bestemmelsen klar nok. Jeg skal gøre opmærksom paa, at fra først af har den været affattet saaledes, at det har været Tanken, og det ærede Medlem har maaske ladet sig forlede af, at i et Par Aar ved en Trykfejl var „andre“ skrevet med stort A; men oprindeligt har der staaet et lille a, idet det henførtes til Dyrlæger. Tidligere kunde der ogsaa bruges stort a; men det er nu faldet bort, og nu kan der slet ikke skrives stort a, da det jo er et Udsjektiv. Det afgørende er, at der ikke maa tages andre Dyrlæger end eksaminerede. — Saaledes forstaaer jeg det. Naar en Gjer efter Loven er forpligtet til at tilkalde fremmed Hjælp i farlige Sygdomstilfælde, naar Sygdommen udbreder sig, saa skal han kalde paa en autoriseret Dyrlæge, ikke paa en Kvaalsalver. Det er Bestemmelsens Betydning, og jeg antager, det ærede Medlem er fornøjet, naar jeg erklærer, at det er saaledes at forstaa. — 3 Forslag under Nr. 2 og 3 puster man blandt de farlige smittomme Sygdomme at indstyre Rygmarvsstivhed og ondartet Katarraleber. Der kan maaske siges noget for at optage Rygmarvsstivhed; men der er ingen særlig Grund dertil; men ondartet Katarraleber er der ingen Grund til at optage, i hvert Fald ikke efter veterincært Skøn, og jeg støtter mig i saa Henseende til Veterincærstivhed. Sygdommen er ikke ondartet smittom; den er slem, hvor den er; men den er ikke farlig til at udbrede sig. Jeg skal ikke have meget imod, at man vedtager et saadant Forslag, men den er med Hensyn til Udbredelsen ikke farlig, og der er ingen Grund til at optage den fra et veteri-

nært Synspunkt; ærede Medlemmer mene jo at have gjort deres private Erfaringer, at denne smittomme Sygdom er farlig, og at den bør indbefattes under de her nævnte Sygdomme. Jeg ser ingen Grund til at optage den; men optager man den, ser jeg ingen Ulykke deri. Der er ingen Ulykke i, at man klassificerer disse Sygdomme efter strengere Regler end i og for sig nødvendigt. Forslagene Nr. 4, 5, 6 og 7 kan jeg tilraade, og jeg antager saaledes, at jeg ikke behøver at udtale mig videre derom, da det vigtigste er at faa dem vedtagne, og den ærede Ordfører og særlig den ærede Ordfører for Mindretallet har udtalt sig tilfredsstillende om disse Forslag. Vædringsforslaget under Nr. 8 har jeg heller ikke noget at indvende imod. Kun tror jeg, at det maa undergives en Omredaktion, gives en noget anden Affattelse og en noget almindeligere Affattelse. Jeg tror f. Eks. ikke, det vil være rigtig at indskrænke sig til at nævne 70 Grader Reaumur eller noget saadant bestemt. Jeg tror, det vil være rigtigst at give en almindelig Bemyndigelse til at udstede Forbud af den her omhandlede Betskaffen, og jeg skal være villig til at søge en saadan Omredaktion foretaget, inden Lovforslaget kommer til den næste Behandling. Vædringsforslaget under Nr. 9 er stillet, fordi man har stillet Vædringsforslagene under Nr. 2 og Nr. 3, men jeg kan ikke erkende, at Vædringsforslaget under Nr. 9 er en Følge af Vædringsforslagene under Nr. 2 og Nr. 3. Man behøver ikke at give denne Ret til Medslagning, fordi man optager vedkommende Sygdomme under de mere smittomme, men i øvrigt kan jeg give det ærede Mindretal Ret i, at hvis Vædringsforslaget under Nr. 11 vedtages — jeg ved ikke, om der er Stemning for at vedtage det — er Vædringsforslaget under Nr. 9 overflødig, og jeg kan give Mindretallet Ret i, at Vædringsforslaget under Nr. 11 er et mere konsekvent Forslag end Vædringsforslaget under Nr. 9. 3 Vædringsforslaget under Nr. 11 siges der, at alle de Sygdomme, som høre til de mere farlige smittomme Sygdomme, skulle indbrages under Reglerne for Medslagning. 3 Vædringsforslaget under Nr. 9 optager man 2 Sygdomme, som man har indbefattet under de farlige smittomme, og som derfor optages under Medslagningsbestemmelserne, men man lader 4 andre ligge, og det Mindretal, som har stillet Vædringsforslaget under Nr. 11, tager alle Sygdomme med, og saa siger Mindretallet, at det kan Ministeren ikke have noget imod. Ja, det vil jeg dog ikke sige. Det lægger et vist Ansvar paa vedkommende Minister, og det er ganske